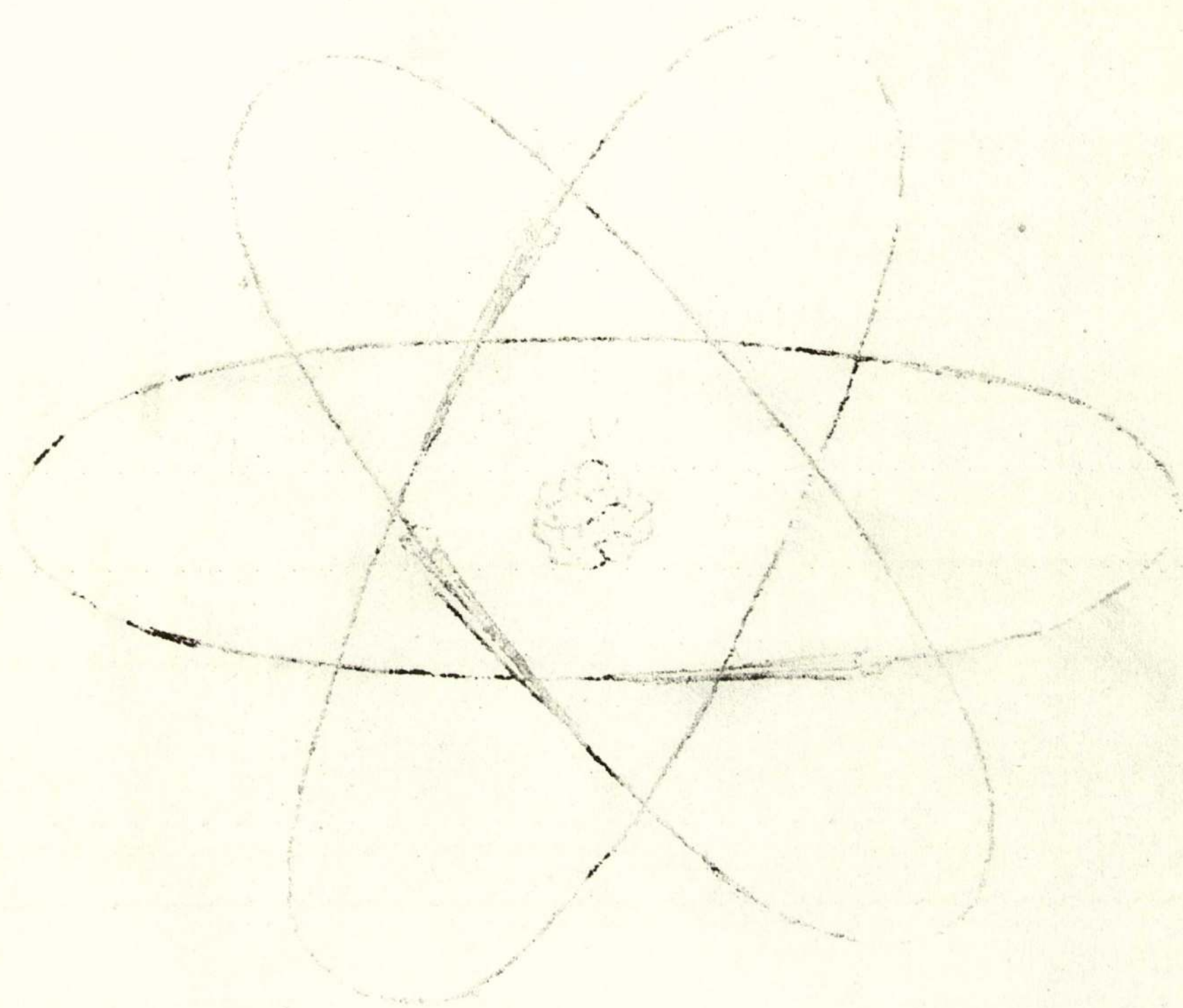

ELEKTRON

број 9

LIST ZA DĖNATA ELEKTROTEHNIKE

№ 48. KAO NOĆE

Београд

24. 11. 1963

Џејмс Вебстер & Ко

--- POSLEDNJA VEST ---

SREDA 15. 5 U 12^h U AULI FAKULTETA

PREDIZBORNI MITING

STUDENATA I NASTAVNIKA
ARHITEKTURE
GRADJEVINE
ELEKTROTEHNIKE

NA KOME ĆE GOVORITI

Dr. ing. RAJKO TOMOVIĆ

KANDIDAT ZA POSLANIKA
SAVEZNE NARODNE SKUPŠTINE

U SUSRET NOVIM IZBORIMA

Još nekoliko nedelja deli nas od pretstojećih izbora. Izuzetna angažovanost mesnih organizacija i radnih zajednica širom zemlje u pripremanu predizbornih sastanaka, posebna zainteresovanost i aktivnost većine birača ispoljena na tim sastancima i van njih, činioći su novostvorene i osetno prisutne predizborne atmosfere. Relativno kratko vreme bilo je na raspolaganju za predizborne pripreme. Ali prva faza ovih priprema koja se već privodi kraju, svedoči o tome da se ustavna načela o novoj organizaciji predstavničkih tela počinju praktično ostvarivati. Jer izbori 1963. su prvi korak u sprovođenju novog Ustava SFRJ koji unosi izvesne izmene u načinu biranja i karakteru predstavničkih tela društveno političkih zajednica... Skupštine koje direktno izrastaju iz opština i radnih zajednica i njihov prošireni sastav omogućuju veće angažovanje novih kadrova u društvenom samoupravljanju i nagoveštavaju nove forme demokratizacije u organizacionoj strukturi našeg političkog sistema.

Značajnu ulogu u upoznavanju birača sa mogućnostima koje im novi oblici predstavničkih tela pružaju u pogledu društvenog samoupravljanja i društvene kontrole, je odigrala štampa. Sadržina samog proteklog kandidovanja govori nam da su birači bili upoznati sa funkcijama pojedinih predstavničkih tela. Znali su gde i za šta, pa prena tome i koga će izabrati za svog predstavnika. U pojedina veća skupština su birani ljudi koji najbolje poznaju probleme koje će rešavati. Oseća se da je velika pažnja posvećena kandidovanju za veća radnih zajednica. To svedoči o angažovanju na rešavanju problema nekih do sada zapostavljenih oblasti društvene delatnosti (kultura, zdravstvo). Primećujemo da je veliko poverenje ukazano mladim ljudima raznih profesija. Uopšte možemo zaključiti da će nova shvatanja o ulozi poslanika u budućim skupštinama uticati na to da ove budu više nego ikad ranije sposobna i radna a ne reprezentativna tela.

Medjutim, u rezimiranju rezultata protekle predizborne aktivnosti na nekim mestima se došlo do zaključka da je ova donekle zaostala u kolektivima radnih zajednica društvenih službi (zdravstvo, prosveta kultura i dr.). U kolektivima privrednih organizacija, gde je iskustvo veće, ova aktivnost je bila življa i neposrednija.

Za nas je interesantno da se naročito na fakultetima gde ima dosta mladih birača koji prvi put biraju, oseća potreba za još većim angažovanjem na upoznavanju studenata birača sa njihovim pravima i dužnostima u sklopu sa novim izbornim zakonom. Možemo reći da i na

našem fakultetu preduzete akcije u tom smeru još nisu dale sasvim zadovoljavajuće rezultate. Sastanci na fakultetu posvećeni izborima možda zato nemaju jače izražen radni karakter što studenti na njima ne raspravljaju o onome što neposredno zadire u njihove interese.. Možda zato što i sami ne biraju predstavnike iz svoje radne sredine. Svakako je i blizina junskih ispita jedan od uzroka. U svakom slučaju s obzirom na značaj predstojećih izbora potrebno je u ovom kratkom vremenu veće angažovanje organizacija SK i SS na organizovanju usmerenije predizborne aktivnosti. Jer da se potsetimo, izbori za opštinska veća su 26. maja a 16. juna se biraju Savezno i Republičko veće.

--- --

KOMUNISTI IMAJU REČ

"Elektron" je dobio anonimno pismo u kome se govori o nekim slabostima u radu jedne Osn. organizacije SK. Povodom pisma je u toj organizaciji održana diskusija i konstatovano je da navedene slabosti zasta postoje, ali je gest -slanje nepotpisanog pisma- najoštrije osuđen i jednostušno okarakterisan kao nedostojan jednog mladog čoveka i komunista. Njegova pojava međjutim zahteva da šire pogledamo greške u dosadašnjem radu organizacija, prvenstveno one o kojima pismo govori jer su one postojale i u radu nekih drugih organizacija.

Dešava se da prilikom donošenja odluka ili u nekoj drugoj situaciji organizacije nisu sasvim jedinstvene; neke nisu dosledne u sprovođenju svojih odluka. U tim organizacijama su se drugovi dogovorili da moraju izvršiti neke zadatke, a kasnije niko nije pozvan na odgovornost i ako pojedinci ili čak većina članova nije ispunila zadatak.

Mnogi naši komunisti svode svoju aktivnost na prisustvovanje sastancima i plaćanje članarine, a prihvataju se nekog posla samo kada im se to postavi kao poseban zadatak. Oni kao da zaboravljaju da su komunisti upravo zato što su se stavili u aktivniji položaj od drugih prenapojavana i procesina u svojoj sredini; kao da neznaju da greške pojedinaaca mogu da škode poverenju koje naši ljudi imaju u SK.

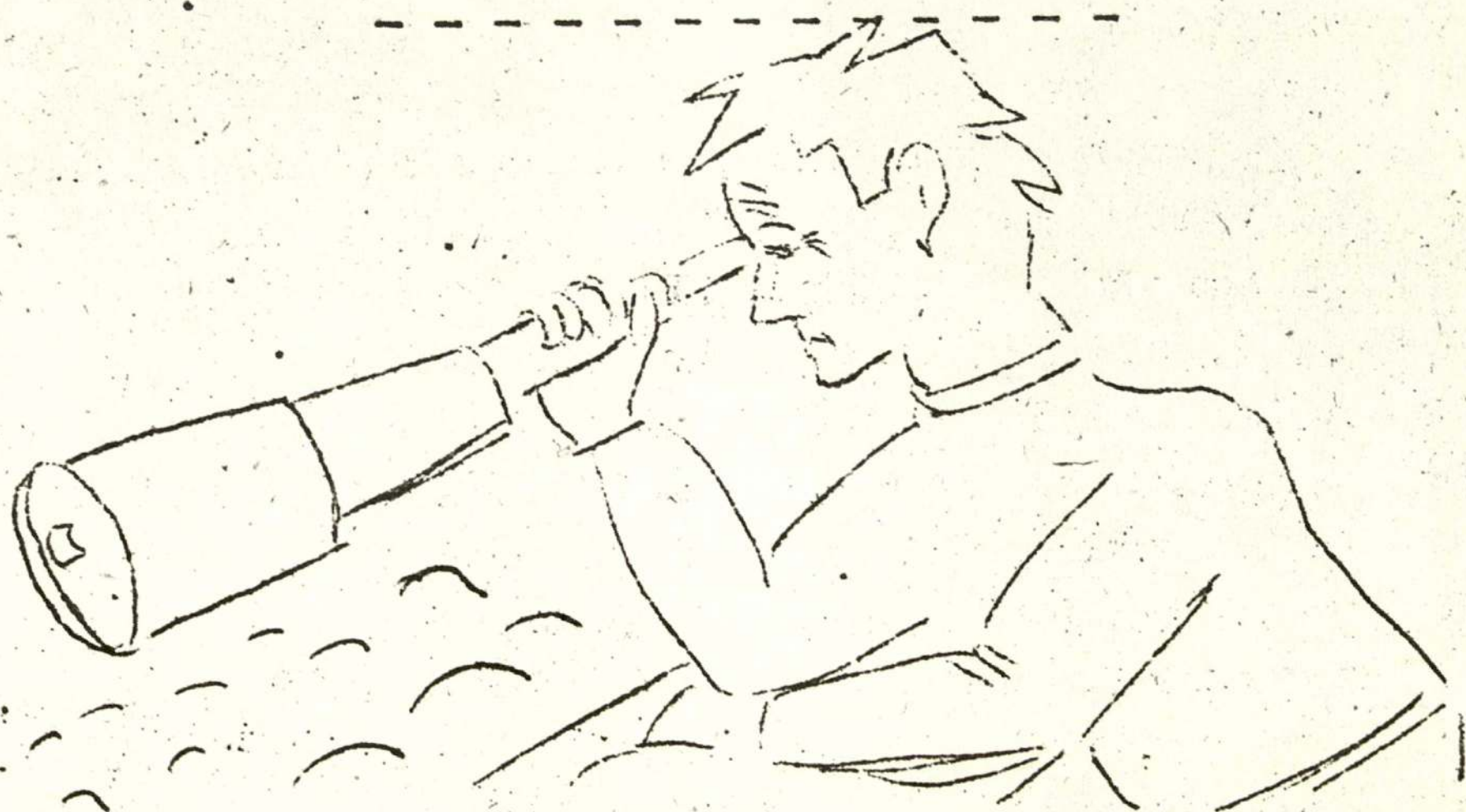
Mislim da mi još uvek nismo ostvarili unutrašnju homogenost u Osn. organizacijama. Njihovi sastanci, naročito oni na kojima se donose važne odluke o zadacima i delovanju komunista nisu uvek dobro pripremljeni. Uopštene diskusije o ulozi i zadacima SK, ponekad čak i fraze, ne mogu da ponognu da organizacije jednostušno prihvate neki zadatak i da ga većina članova sa voljom i uspešno reši. Hronična je naša bolest da na sastancima diskutuje manji broj, često istih ljudi, dok ostali više ili manje aktivno prate sastanak, lako prihvataju predložene odluke i zadatke ali je kasnije njihovo istupanje neujednačeno ili nikakvo.

Diskusioni sastanci i predavanja, na kojima se pored nekih novih formi zasniva ideološkopolitički rad, mogu ali ne daju uvek željene rezultate jer režirane diskusije kojima pribegavaju neki aktivisti nemaju odgovarajući politički efekat. Jedan konstruktivan rad na preispitivanju svojih slabosti, sa savesno obavljenom analizom zalaganja svakog pojedinog člana SK, koji bi angažovao najveći broj komunista, mogao bi mislin da doprinese bržem ispravljanju grešaka. Većin angažovanjem komunista na rešavanju konkretnih problema škole (učenje, udžbenici, nastavni programi, laboratoriske vežbe, organizacija nastave i dr.) mogu se postići odlični rezultati, a tako se ostvaruje i potrebno jedinstvo organizacija. I ideološki sastanci bi tada imali većeg uspeha jer bi se diskusija vodila na jednom drugačijem planu i na osnovu sopstvenih iskustava u radu.

Kazna ne može da bude samo administrativno nužna posledica učinjenog prekršaja. U razmatranju greške pojedinca i brižljivoj analizi onoga što je do nje dovelo ogleda se zrelost organizacije. Samo se jednom dokumentovanom, razumnim, konstruktivnom i iskrenom kritikom može ostvariti vaspitno dejstvo kazne, inače ona može da ne postigne cilj kome je namenjena. Potrebno je ustanoviti određene kriterijume i poštovati ih jer se događalo da i unutar jedne organizacije za istu grešku budu predložene veoma različite kazne.

O svemu ovome bilo je itekako mnogo govora do danas. A jednom se mora od standardnog zaključka "Tražiti veću odgovornost članova SK", odlučnije krenuti napred; zar ne, drugovi komunisti?

B. Spasić

-Šta je Peri, da nije postao astronom?

-Ma kakav astronom, pokušava da pročita šta prof.

Mihajlović više na toli.

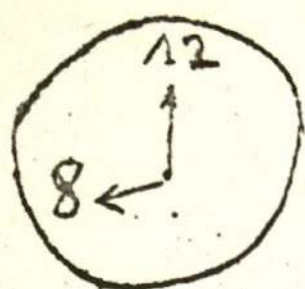
APSOLVIRANJE 1963

Još do pre godinu dana, sasvim jasno sam pred sobom imala lik tipičnog predstavnika naše generacije: vredan, korektan, dobar društveni radnik, student željan znanja sa jedinom mišlju da na vreme diplomira... A onda se ispostavilo da se sedmi semestar može upisati bez položenih ispita iz treće godine. Ne znam šta da mislim o pravilnosti ovoga, ali u sebi sada nalazim samo nejasno izdiferencirano mišljenje o nama, koje izvesni događaji bacaju čas na jednu, čas na drugu stranu. Ne mogu ni jednom od njih da dam neku apsolutnu vrednost istine. Istovremeno pokušavam da onu nepodnošljivu strogost svega što smo četvorogodišnjim radom postigli svedem na prihvatljivu meru realne analize.

Svesna sam da svaka generacija na kako bila posebna, poseduje u dubini svojih "ja" i "mi" svest o svojoj vrednosti i svom postojanju.

Razmišljanje o tome večeras, na apsolventskoj večeri. Vidim zažarena lica koja odišu topline i bojem. Stiče se utisak da ćemo svi zaplamteti od sreće, da ćemo tako nasmejani uspeti da izgovorimo sve teorije i sva pravila naučena, za četiri godine-naizust. Mislim da niko nema prava da nam zameri na malo samoljublja. Zato što smo na stručnom polju dosta toga postigli. I zbog onoga što smo političkim organizacijama na fakultetu dali čisto svoje obeležje.

Treba nešto više da kažemo o sebi. Samo mi mi sami, unutar sebe, ne vidimo jasne raspored izlaganja. Mi hoćemo da čujemo šta kažete i vi. Šta mislite o nama?! Hoćemo da stvorimo zajedničku meru, zajednički utisak, po kome će se pamtiti generacija 1959 god. Pomogli biste nam da, možda, ne osudimo suviše strogo one koji za sve četiri godine nisu osetili potrebu i želju da sa nama odu na Autoput. I one, koje su za fakultet vozivale samo predavanja i vežbe.

SNOVIDENJE NA SNOVIDENJE I

To veče sam legao ranije. Dugo nisam mogao da zaspi. Prevrtao sam se i obrtao, ali od sna ni traga. Postojao je jedan način kako odmah da zaspi. Trebalo je samo da upali lampu, počnem da učim i odmah bih zaspao. Ali nisam bio takav, vestački san. Hteo sam zdrav, prirodan san a takav nije dolazio. I onda sam počeo da se prisećam šta sam tog dana radio. Počeo sam od jutra.

Probudio me u 5^h prođoran zvuk zvona. Bio je to mlekađžija. Zaboravio sam da ostavim flašu. Posle sam se obrio, obukao, popio kavu i krenuo u kancelariju. Stigao sam 7 i 10, hteo sam da popijem još jednu kavu, a setim se da mi to više nije preporučljivo (bar tako misli redakcija "Elektrona"). Otvorio sam fioke i počeo da radim. U 7 i 20 neko je siluđo kucalo na šalter. Otvori sam i hteo da, malom proćelavom, sredovečnom čoveku, kažu da šalter radi od 11 do 13^h, kad je on prekide malo uzbudjenim glasom: "Izvinite je li ovo Elektrotehnički fakultet?" "Da." "Uh, baš dobro što ne moram da idem na Novi Beogrđ." "Zašto na Novi, kolega?" "Pa kad sam ja apsolvirao '58 godine govorilo se da će se tamo fakultet preseliti, nego mogli da predam jednu prijavu?" i ako je rok za prijavljivanje prošao primio sam mu prijavu, jer je razlog zbog kojeg je zakasnio bio je opravdan.

Tek sam zatvorio šalter kad se oglasilo novo kucanje. Jedan student je tražio uverenje o položenim ispitima. I ovog puta sam bio predusretljiv. U 8 i 15, u 8 i 30, u 8 i 50 kucanje se stalno ponavljalo. U 9 sati opet kucanjena šalter. Otvaram.

"Druže, treba mi uverenje da sam apsolvirao '59 godine." "E, druže, počeo sam ja i sad rešen da tko i bude, vi ćete doći u 11 sati." "E neću, ja sam onaj što pišem o snovidjenjima." Svestan da "Elektron" često izlazi i da je obećao još snovidjenjama sam mu uverenje. Uzgred sam ga upitao, šta kažu njegova snovidjenja, kad će da diplomira? Odgovor je bio kratak: "Na Djurdjev Dan 64. Taj dan će biti pu mesec i snovidjenja mi kažu da neće biti gužve na šalteru tako da ću moći još istog dana da izvadim potvrdu o diplomiranju, a ne kao ostali da čekam jedan ili dva dana.

Zaspao sam pre nego što sam uspio da se setim šta se još desilo tog jutra. I kao što to često biva, da sanjamo baš ono o čemu najviše razmišljamo, tako sam i ja počeo da sanjam.

Sanjam ja kako sedim i radim. Pred šalterom tišina. U kancelariji tišina. Iman osecaj, valjda zbog te tišine, da sam na nekom drugom fakultetu a ne na Elektrotehničkom. I tako je to trajalo do 11 sati. Tada je jedna senka tiho prišla šalteru. Mahinalno sam uhvatio rajber jer očekujem kucanje. Ali niko ne kuca. Ovoj senki se pridružila još jedna. I teća senka prilazi šalteru, i četvrta i tako redom. Nisan moago da izdržim a da ne vidim šta se dešava : ispred šaltera. I ako je bilo 5 do 11 otvorio sam. Kad tamo verovali ili ne stoji desetak studenata, medju njima i nekoliko iz redakcije "Elektrona" i stplivo čekaju 11 sati.

Probudio sam se iako nisan spavao ni pola sata.

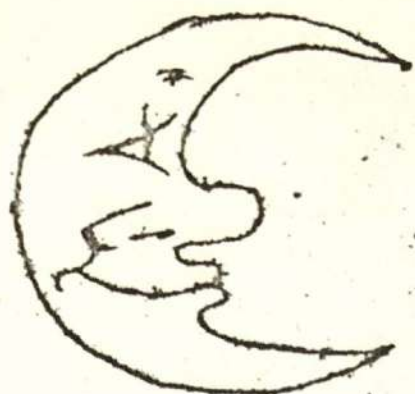
Uvek me se dešava da se probudim kad sanjam nešto nemoguće.

Boža, S.R.

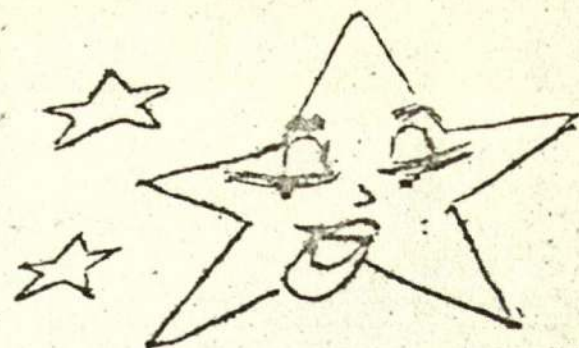
Snatrano da je "Elektron" jedna konstruktivna štampa i zato predloženo:

-da nadležni temeljno porazmisle kako bi se efikasno sprečilo stvaranje gužvi pred šalterima (naš predlog je da se produži radno vreme šaltera sa studentima i da se poslovi kao što su upisi sl. obavljaju ravnomernije i možda na više radnih mesta.)

-da studenti poštuju ovo novo radno vreme i ostale uslove kada budu ustanovljeni.

S N O V I D J E N J E I I

Čuvši kraj enekakvog izlaganja: "... i zato tražim da se okrivljeni zbog svih tih svesno učinjenih krivičnih dela, najstrožije kazne!", shvatih da sam na sudjenju i da je optuzba upravo pročitana.

Pretsedavajući energično preseče buran aplauz prisutnih, okarakterisa oduševljene uzvike: "Jooš, jooš, ...bis..." kao neumesno i predaše reč braniceu. Odjeknu jasno i dirljivo:

"Prisutni studentski narode,
mnogopoštovana porota,
slavni sude,

Neobično mi je lako da pobijem sve navode ove zlonamerene optužbe i dokažem potpunu nevinost svih mojih branjenika. Obzirom da sam i ja asistent i da kao i oni rukovodim nekim laboratoriskim vežbama, mogu da tvrdim da su oni taj svoj uzvišeni zadatak obavljali savesno i sa ljubavlju. Potpuno je neosnovana tvrdnja tužbe, da neki od ovde optuženih asistenata imaju onalovažavajući odnos prema studentima i da ih tretiraju kao bezvredne individue. Jer, drugovi, poznato vam je da su mnogi asistenti do pre par godina i sam bili još studenti i da zato poznaju vaše teškoće i poštuju napore koje ulažete u studiranje.

Moje prvi branjenik optužen za neozbiljnost. Tužba tvrdi da kada on studentima objašnjava neki za njihove glave i suviše komplikovan uređaj, odprilike kaže: "Nema da misliš ni da brineš! Kad ovu stvar zakačiš ovako, ovaj laf od instrumenta pokaže ti sve što treba da znaš...." Pitan je vas je li to neozbiljnost ili ozbiljan napor da se jedna složena materija popularizuje i učini dostupnom svakom studentu. Optužba je dakle neumesna.

Sledećem optuženom zamerate što upotrebljava fraze: "Zar ti bre, još niko nije rekao da nisi za ovu školu i da samo ocu djabe leba jedeš?" Potsetiti ću vas da smo mi vama i vaspitači i da o našim pedagoškim metodama nemožete da raspravljate.

Trećeg asistenta optužujete da je nekorektan prema studentima a upadljivo pažljiv prema studentkinjama. Tužba je ovde neozbiljna jer nije asistent kriv što studentkinja ima takve priredne preporuke da čovek mora biti kavaljer. Ni krivica asistenta kod koga svi studenti sve vežbe odvežbaju za trećinu predviđenog vremena ne postoji jer je to presto racionalisanje studentskin nada i svojih vremena.

Narednog optuženog treba pohvaliti što kako optužba tvrdi dodje, pogleda šemu koju su studenti sastavili, napravi grinasu pa ode, jer tako prinorava budućeg inženjera ili naučnog radnika da se udubi u zadatak lupkajući dug glavom koju li je to vezu vezao naopako.

Ne može se nista zameriti ni asistentu koji kaže: "Znate li da ovaj instrument košta toliko i toliko stotina hiljada, a vi ste ga upropasili?" pa kad student izgubi noć govora doda: "Aa, pa prekidač nije uključen!", jer kako bi ko efikasnije naterao studenta da čuva društvenu imovinu!

Drugarice i drugovi! Apelujući na vaše osjećanje pravde, zahtevam potpuno oslobođenje mojih branjenika!"

Reakcija je bila predviđena i branilac uspešno odbranjen!

Posle male gužve nastala tom prilikom, porota je imala da da svoju reč i ona je, bez obzira na sjajnu odbranu glasila: "Krivi su!"

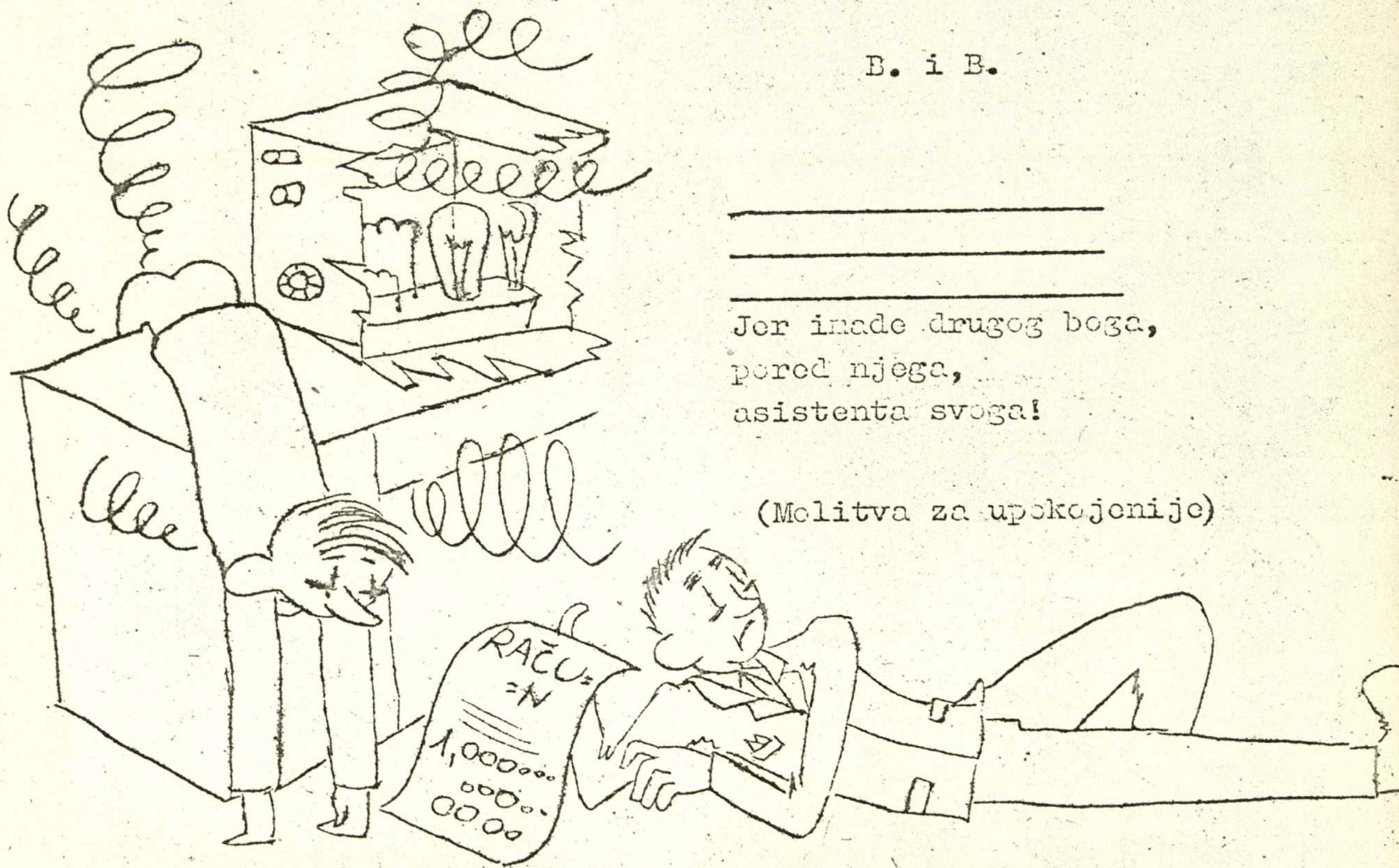
Pretsednik Veća studentskog suda čita tužbu: "... i na osnovu člana 1, tačka 13 Zakona o honorarnim asistentima, optuženi se osudjuju na..."

Osetih da smrjavam i da mi ledeni trnci klize niz kičmu. Naravno: beše mi pao jorgan!

B. i B.

Jer inade drugog boga,
pored njega,
asistenta svoga!

(Molitva za upokojenje)

STOJAN HIČKOK IZABRAO ZA VAS.....

Da li da to učinim? Bilo mi je potpuno jasno da će me u tom slučaju svi smatrati za kukavicu. O meni će govoriti kao o čoveku koji ne može da savlada nikakve teškoće izgubljenom, i bez trunke karaktera. Daleka neka jeka strujala mi je kroz uši. Slepoočnice su titrale od pridošle krvi. Osećao sam se bedno. O srcu nije bilo ni reči. A nije moglo ni biti. Taj organ se retko pominjao u mojoj lirici. Ipak sam osećao svoj strah i svoju nemoć, ali sam naj snažnije osećao da imam 18 godina. Pri toj pomisli nasnešio sam se. Upoređivao sam sebe sa drugima koji su bili u tom položaju. To nije izvinjenje, što su i drugi u istoj situaciji pokleknuli...

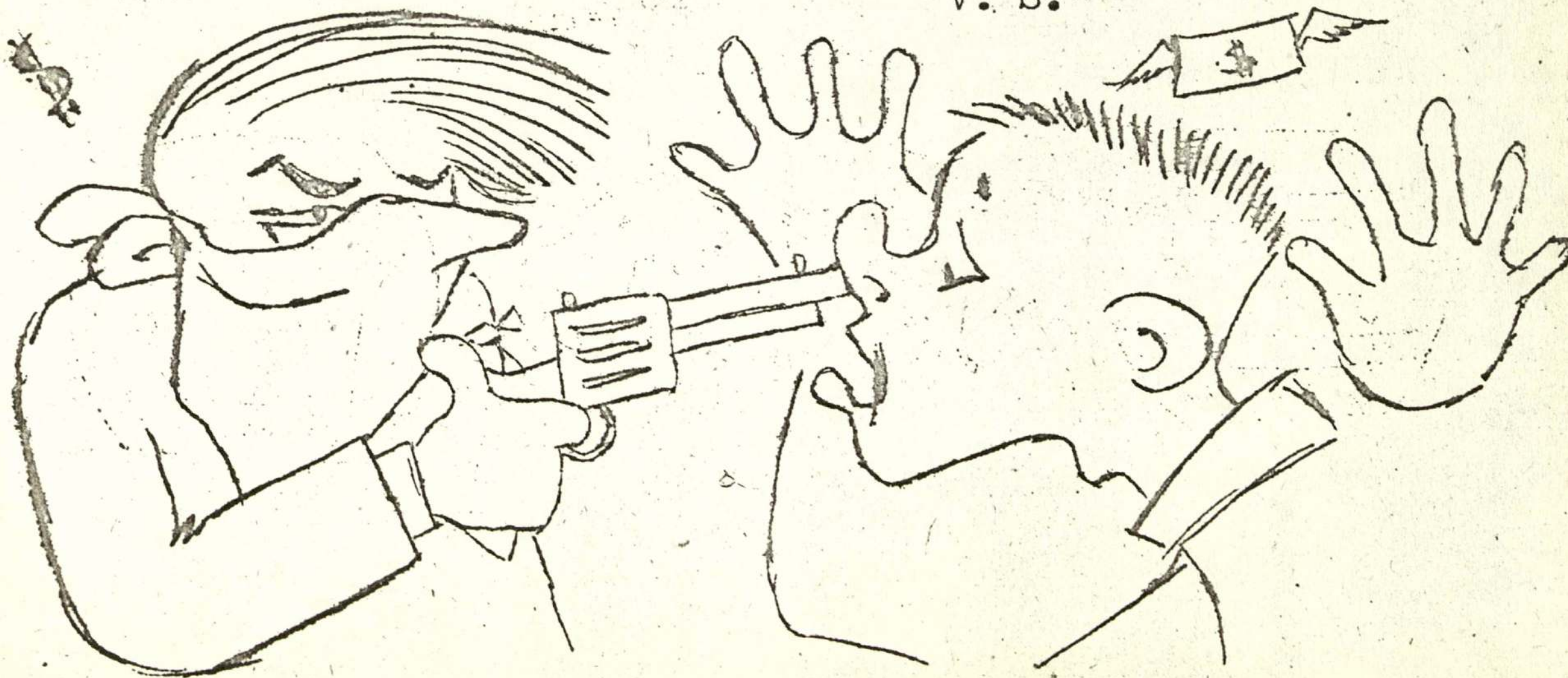
Istrošeni prsti su drhtavo poskakivali na sivo sjanom prednetu. Samo lak pritisak i sve bi za čas prošlo. Mali Planen težak uzdah i amin.

Kako će izgledati zaprepašćeno kada udje u sobu i nadje ne ispruženog na otomanu! Užasno! Ali, povratka više nema. To sam osećao u vrhovima noktiju. Koliko sam joj puta obećao da ću prekinuti sa prošlošću. Koliko me je puta dekorisala ogromnim poverenjem u moju bit.

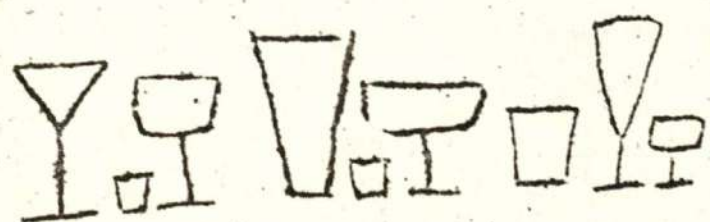
Čas odluke je napokon stigao. Sve borbe sa samim sobom bile su uzaludne. Ako su uopšte bile borbe?! Nije li ostao nikakav izlaz. Nežno sam podigao ruku. Još nežniji pritisak 30-fonsko krčkanje i oganj je sevnuo.

Pohlepno i onadjijan sam uvlačio dim iz cigarete, prve posle pet razornih dana. Još jedanput su bile uzaludne moje namere da prestanem da dotiram fabriku duvana.

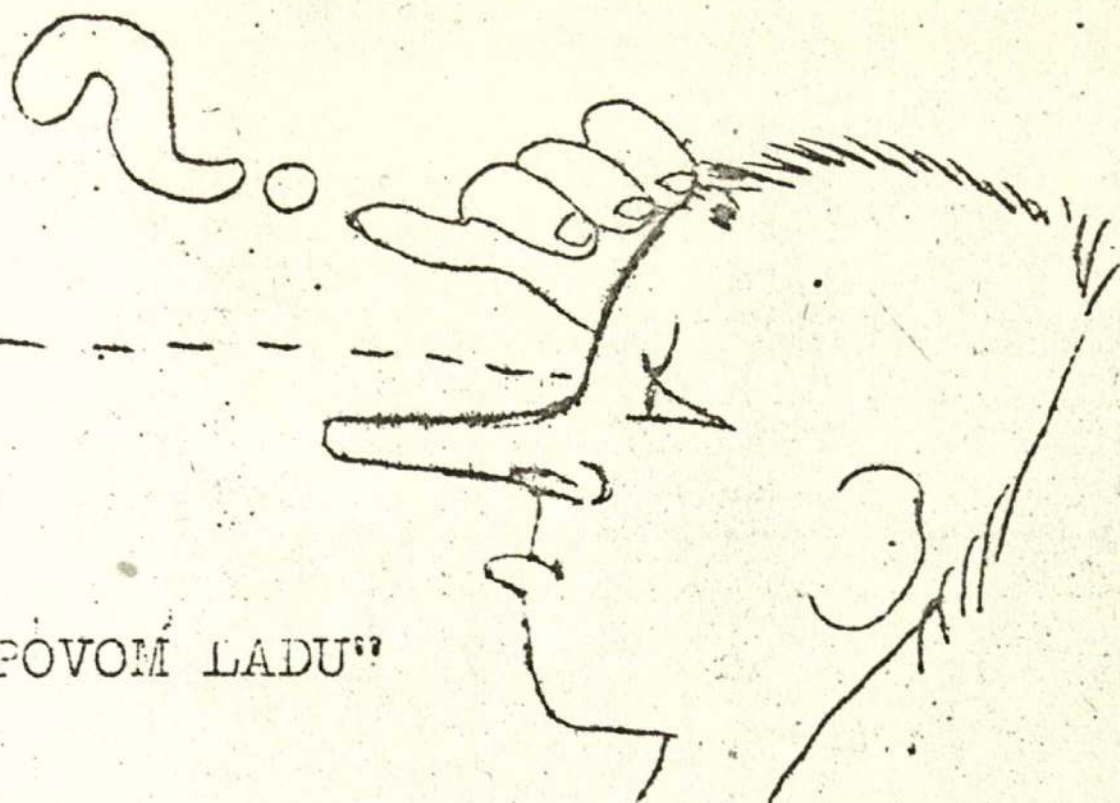
V. S.

...Tetevo maja
zatvorena kafana
i otvorena biblioteka

U "LIPOVOM LADU"

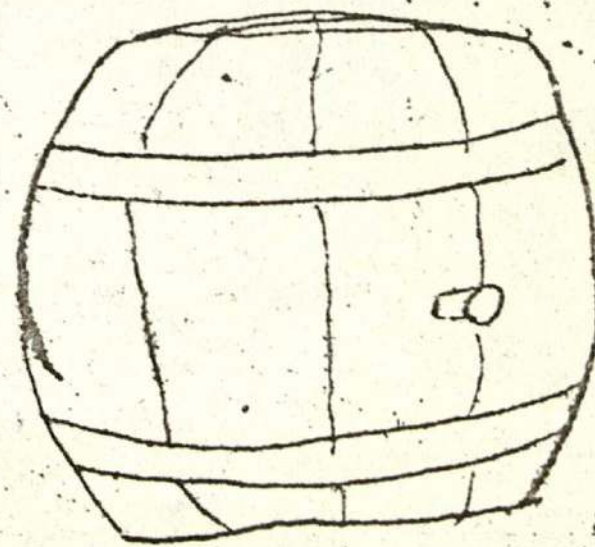
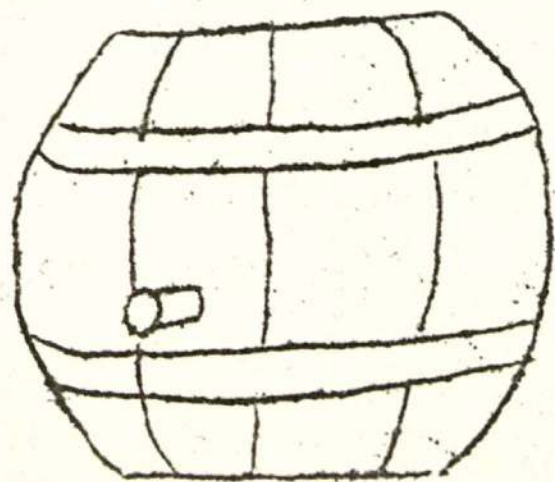

- Da li je tačno da u jednom mestu kultura popila bife. Očevici (?) koji nisu bili pijani, kažu da je ostala trezna. Ovakva nečuvenost izazvala je burne događaje i prometačinu idejnih stavova na jednom Nu'-learnom otkseku. U nastalom haosu princeno je:
- da su drugovi Mirc-ljub i Ljube-mir oduševljeno i miroljubivo prihvatili ovaj akt zasipajući ga cvećen i bombama.
 - da je Miša skočivši do sela, premostio dva bureta sunčeve sadržine u najtamniji deo područja.
 - da je Dule na elegantan način promenivši pritom sme kravatu i dugmeta za košulju, uspostavio univoku korespondenciju između crvenila buba-mare i slova na koricama Zbornika I, II, III ...IX.
 - da je Steva "šund" izjavio da se u njegovoj literaturi slično nebi moglo desiti.
 - da je Teza ingeniozno odigrao jedan betl i pao (kod Bore Lilića).
 - da je Srečko toga dana dobije 18 novih zaduženja i 19 pisanja referata, izveštaja, zaveštaja, nageveštaja i slično o navedenom događaju.
 - da je Žića u velikoj zbrci posue svojoj brigadirski član naftalinom.
 - da je Rade lines infitezinale, ali samo u veličini (zadnje podvučeno i naglašeno) izjavio: "Danas moram nešto kratko da spojim."

Unesto epiloga-apel:

U cilju dobre informisanosti pomenutog otkseka sva obaveštenja o navedenom događaju dostaviti drugu (H)Germanu..

U ime uveljenih drugova R. Š.

Bližio se kraj večere glavna predstava je počinjala. Svi uzbudjeno gledano njega, Kastru. I on počinje. Uzina kašiku, izvežbanim pokretom ruke primiče tanjir sa sutlijašem puni pluća vazduhom i bez traga nam govori da je sutlijaš na najboljem putu da se, za kratko vreme delta t, preseli u najcenjeniji deo njegovog tela.

Ali je bog nam je podario komandira da nam život zagorčava. Predstava se prekida, Kastrova kašika se zaustavlja na srodini puta sa očiglednom tendencijom progresivnog kretanja, i na kraju slatkerećivog slova komandirovog zaključih da sam noćas dežurni od 12 do 2.

Moje nade da će zaboraviti da me probude nisu se obistinile. Tačno u 00 časova jedna individua je uporno pokušavala da pokaže da je moj nos odlična sinena, i stvarno se nije prevario jer sam zacvileo kao suro pile: "Ostvi me da spavam dopustiću sutra da odigraš jednu rekontru." No Kešo je bio neumljiv komandirova zapovest morala je biti izvršena.

Dakle, došao sam kod komandira koji mi je objasnio moje dužnosti. Trebalo je da čamim na jednom odredjenom mestu i da pazim da nijedan kriminalac ili tip sumljivih namera ne udje u naselje odnosno u šator. U tom smislu opremio me je bateriskom lampom i batinonkojom bi mogao da ubijen vola a ne kamoli kriminalac. Sa njegove strane mi je bilo preporučeno i čebe ili neki sličan artikl tekstilne industrije jer su noći po njegovim rečima vrlo hladne (oh, kako se brine o meni baš mu hvala - pomislih).

Elen stao sam tako karnevalski maskiran budnim pogledom sa tražio neću li da nađem neke na kome bih mogao da pokažem svoje nlatilačke sposobnosti. Medjutim se ništa naročito nije događalo. U prvom šatoru Kekec je po običaju u snu pričao o poslednjim avanturama sa devojkom iz Makedonske brigade, Milojica je Kastru ertao brkove kolonazom, dok je ovaj spavao, Žuća je pripremao četkicu za jutarnje pranje zuba ostali su spavali snom blaženijem.

A

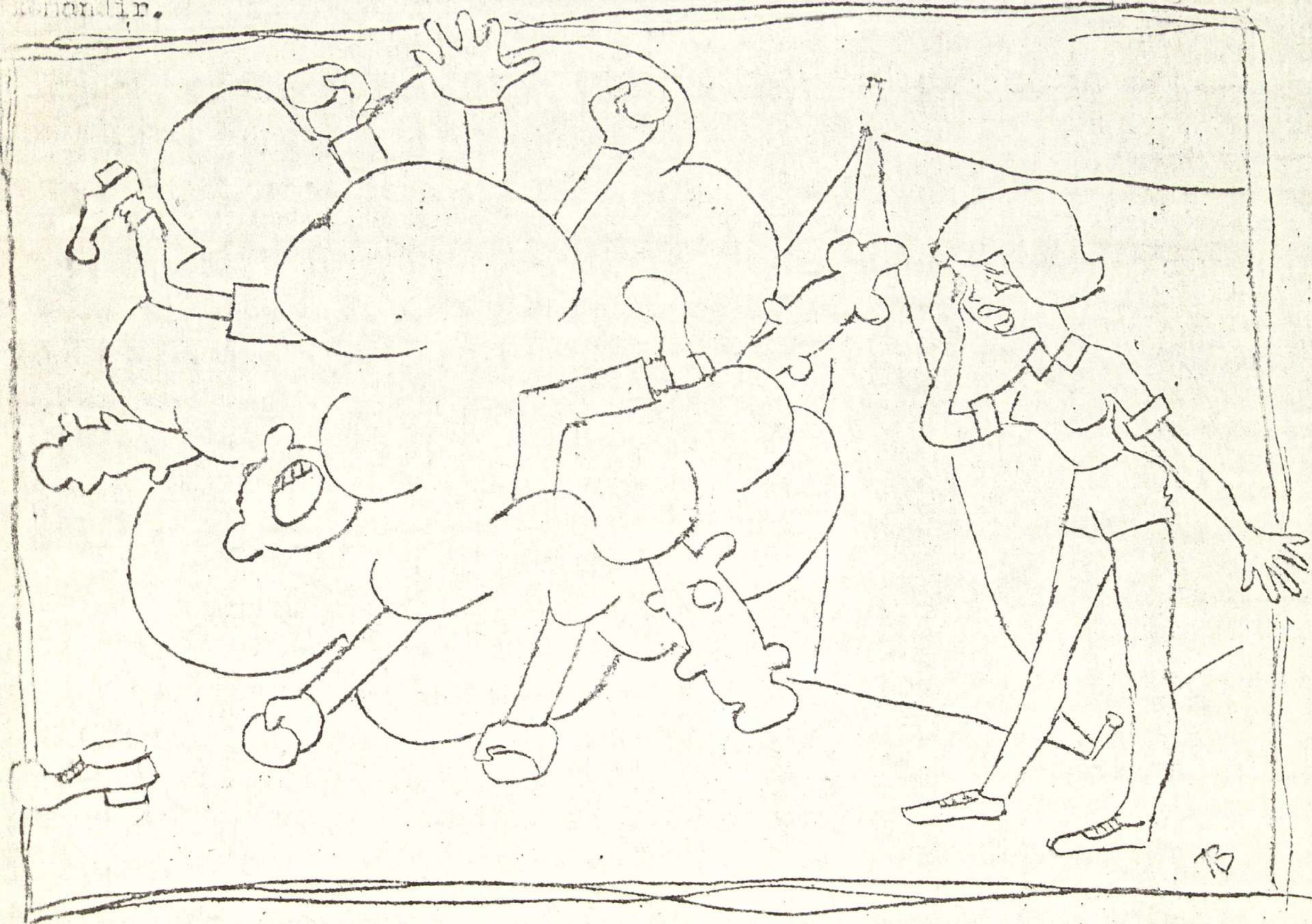
U šatoru preko puta, Djoka Oblak je držao Omeru i Marku
svo predavanje iz ciklusa: "Kako uspeti kod naših devojaka?"
U šatoru druge čete vodila se diskusija (čitaj uništavanje alkohola
- njihov škrovan prilog "Mesec dana protiv alkoholizma"), sve je
bilo tako uobičajeno da ja skoro zadržim. Setih se uputstva komandira
da mislim na nešto ružno ako mi se spava, i ja počeh da razmišljam o
njemu.

Odjednom se sve utišalo, osećao sam da se nešto mora dogoditi
i dogodi se. Iz mraka izraniše dve zagrljene prilike. Brigadir i
brigadirka. Uputiše se prema šatoru prve čete. Setih se Komandirove
zapovesti: "..... ili tip sunljivih nanera..." Dakle, napred
milune pokaži koliko si revnestan dežurni.

I pre nego što je tip sunljivih nanera uspeo da uganiže sa
devojkom u šator moja tojaga mu je pokazala da postoji dežurni.

.....
.....

Evo sad već treću noć dežuram po kazni i razmišljam o svom
prvom dežurstvu. Sve bi bilo lepo da sunljivi tip nije bio moj
komandir.

-Dve nedelje posle "Elektrijade" naš blagajnik FOSS-a je dobio službeni zahtev da na žiro račun plivačkog kluba "Sever" uplati još 45.-(četrdesetpet) dinara. Na koverti sa zahtevom bila je nalepljena i poništena marka od 65 d. a bančini troškovi za uplatu tražene sume iznose oko 50 d.

- Jedan gost iz Titograda, za vreme "Elektrijade", je primetio da su se monci-donaćini uplašili da ne pogube koleginice kao što su pogubili priličan broj utakmica.

- Na pitanje:

-Kakav je to jednosmerni motor?

-Valjda je to onaj motor što se obrće samo u jednom smeru!, sledio je odgovor vrlog nuklearca.

- Na molbu ^{jednog kolege} da dobije dom, Rile (generalni materijalac) odgovorio je da nema jer mu dotični nije simpatičan. Kad je sličnu molbu malo kasnije iznela jedna bruceškinja Rile je izjavio: "Može, može, Srce, Daće tebi čika Rile sve što tražiš!"

- Budu Djokanovića zapitala neka koleginica za vreme učlanjavanja u Ferijalni savez jer je nameravala da obezbedi tako letovanje. Buda je nedjutin odgovorio: "Zašto preko Ferijalnog koleginice? Evo ja sam velika budža u ZPU-u i mogu da vam obezbedim letovanje u Makarskoj. Tamo će vam biti najlepše jer i ja idem tamo!"

- Za goste koji su došli na "Elektrijadu" kupili su organizatori jedan sanduka ponorandži i smestili ih u prostoriji Fakultetskog komiteta. Gosti su kasnije pojeli tri sanduka ponorandži, a ostatak kako smo zvanično obavestili većim delom nije valjao a manji deo su pojeli brižni donaćini ispitujući da li su ponorandže sasvim dobrog kvaliteta!

- Apsolventi 63. tražili su da im ustupimo ovu rubriku jer su namerali da je posle apsolventske večeri sami ispune. Posle su nedjutin izjavili da je to nemoguće jer su svi bili u veselom raspoloženju i niko se ničeg ne seća.

Saznali smo da je popijeno toliko vina da na svakog apsolventa dolazi po puna jedna čaša!

- VAŽNI TELEFONI VAŽNI TELEFONI VAŽNI TELEFONI VAŽNI TELEFONI
Živojin (Žića, Žil, Žilijen) Spasojević, sekretar FOSS-a,
lični telefon br. ----- 47-931.-